

Coenraad Cleijn: op zoek naar God

vrijdag 25 november 2011

Coenraad Cleijn (schuilnaam) ging op zoek naar God. 'Op een keer stond ik voor een rood stoplicht. Daar riep ik het uit naar God. Ik weet de woorden nog precies: "God, als U echt bestaat dan heb ik U nu nodig."

Ik kom uit een katholieke traditie, maar thuis werd er niet over ons geloof gesproken: geloven deed je zondags in de kerk. Vanaf mijn 12e ging ik niet meer naar de kerk. Toen ik 17 jaar werd kwam ik in de jaarbeurs te werken. Tijdens de pauze stelde een collega wel eens vragen aan mij.

"Geloof je dat God bestaat?" Dat geloofde ik nog wel. Maar dan kwamen er ook wel andere vragen.

"Geloof jij dat Maria zwanger kon worden zonder dat er een man bij was?" Ik wist het niet, nooit over nagedacht.

"Geloof jij dat God bestaat terwijl er zoveel ellende in de wereld is en zoveel ziekte?" Ik begon me steeds onprettiger te voelen en moest de antwoorden schuldig blijven, maar de twijfel was wel gezaaid. Tot mijn 26e ongeveer dacht ik dat ik God niet nodig had in mijn leven. Je bent sterk, sportief (voetballen, karate enz.), gezond en je denkt dat je de hele wereld wel aan kan. God is wel het laatste waar je aan denkt. Maar hoogmoed komt voor de val.

Ik ben kok van beroep. Op een dag was ik in de keuken aan het werk en kreeg opeens ik vreselijke pijn op mijn borst. Ik wist meteen dat er iets met mijn hart niet goed was. Ik kreeg pijn in mijn arm en kon hem niet eens meer bewegen, het leek wel of er een olifant op mijn borst stond. Het waren benauwde en angstige momenten. Ik dacht: ik ga even op een rustig plaatsje zitten en dan hoop ik dat het over gaat. Ik ben naar een toilet gegaan en heb daar gezeten. Maar het werd steeds erger.

Toen kon ik nog maar één ding bedenken en dat was bidden. Ik bad het "Onze Vader", dat kon ik nog wel. Maar misschien moest ik wat directer spreken, dacht ik. Ik zei tegen God dat ik heel bang was en vroeg Hem om mij te genezen. Ik beloofde dat ik weer naar de kerk zou gaan en Hem gaan zoeken. De pijn ging weg en ik ben weer gaan werken.

Later ging ik me afvragen waarom ik nou zo vreselijk bang was geweest. Omdat ik geloofde dat ik mijn laatste adem zou uitblazen. Ik wist niet waar ik naar toe ging. Ik besepte dat het met de dood niet afgelopen is, maar dat ik de eeuwigheid ergens ging door brengen, maar waar?

Ondanks dat voorval heb ik nog ongeveer 12 jaar moeten zoeken. Ik had niemand om over het geloof te praten. Naar de kerk gaan voelde wel goed aan, maar ik wist dat er veel meer moest zijn.

Ik probeerde de bijbel te lezen. Ik had nog een Nieuw Testament (1e deel van de bijbel) liggen van de keer dat ik communie had gedaan. Ik begreep er niets van, ik had net zo goed een krant kunnen gaan lezen. (Later begreep ik dat je de Heilige Geest van God nodig hebt om de bijbelse waarheden te kunnen begrijpen, want de bijbel is wel door mensen geschreven, maar de Heilige Geest is de auteur.)

Ik zag wel eens die programma's van de Evangelische Omroep. In het programma Omega hadden ze het over grote wonderen, met filmpjes en alles. Die filmpjes raakten mij en ik vond ze het mooiste wat ik ooit op de tv zag.

Een jaar lang zat ik met mezelf in de knoop. Het leek of ik niks goed kon doen in mijn leven, thuis in het gezin, op mijn werk als kok, enz. Ik had soms het gevoel dat ik op een trap stond, en als er weer eens iets gebeurd was, leek het wel of er een treetje onder mij weggezaagd werd en ik steeds dieper wegzakte. Op het laatst zat ik in een diepe put, terwijl ik alles had wat mijn hart begeerde: vrouw, kinderen, familie, baan enz. Ik ging wel eens naar huis en zat dan in mijn auto te janken als een kind.

Ik heb wel eens tegen God gezegd: ik weet dat U ieder mens gemaakt hebt en geen fouten maakt, maar met mij heeft U het toch niet helemaal goed gedaan. U mag me wel ophalen. Ik deug nergens voor en ik doe niks in mijn leven goed.

Op een keer stond ik voor een rood stoplicht. Daar riep ik het uit naar God. Ik weet de woorden nog precies: "God, als U echt bestaat dan heb ik U nu nodig." Ik was nog niet uitgesproken of er daalde zoveel liefde van God over mij heen. Woorden schieten ervoor tekort, het ging door all mijn cellen, overal tegelijk door me heen. En ik hoorde een stem zeggen dat ik het weg moest doen, maar daarna hoorde ik God's stem duidelijk zeggen "Test of het uit mij is". Toen gaf God Zelf de woorden in mijn mond, ik hoorde mezelf zeggen: "Heer, als dit van U is geef me dan veel meer. Ik had het nog niet uitgesproken of God's liefde stroomde met zo'n grote kracht door mij heen. Stromen van liefde gingen door mij heen. Ik dacht, dit ik wil nooit meer loslaten en ik wil in Zijn liefde blijven.

Ik had God uitgedaagd en zelf gezegd: "geef me veel meer". En ik voelde dat, ik zou sterven als God dichter zou naderen. Ons aardse lichaam kan Gods heerlijkheid maar een stukje kan dragen. Ik dreigde bewusteloos te worden en ik riep: "Heer, stop ik kan niet meer". God's liefde was weg. Tegelijkertijd sprong het stoplicht op groen. Terwijl ik de snelweg op reed, ging ik compleet uit mijn dak. Ik schreeuwde van blijdschap. Tranen van geluk, dankbaarheid, zingen. Mensen op de snelweg dachten waarschijnlijk dat er iemand gek geworden was.

Daarna begreep ik dat wat er in de bijbel staat waar is. Ik ging veel lezen, bidden, zoeken en steeds meer van God krijgen: gebeden die verhoord werden, angst die werd weggenomen, blijvende vrede, liefde enz.

Vader, dank U voor uw volmaakte liefde. Jezus, ik hou van U. Heilige Geest, dank U dat u bleef.

God deed nog meer dingen in mijn leven, maar dit wordt teveel om op te schrijven. Ik wil een ieder die dit getuigenis leest zeggen: God houdt onbeschrijflijk veel van jou, Hij wil voor jou een Vader zijn, een liefdevolle en volmaakte Vader. Hij verlangt er naar dat jij zelf naar Hem toegaat. Als je het moeilijk hebt of het niet meer ziet zitten, probeer dan uit te vinden of je iemand kent die een echte ('wedergeboren') christen is. Vraag het hem desnoods en vraag of hij je wil helpen met je zoektocht en of hij voor je wil bidden. Er zijn ook heel goede cursussen zoals Alpha en Youth Alpha (voor jongeren).

Rust niet voor je God hebt gevonden. Laat je niet door negatieve gevoelens leiden, want deze komen zeker niet van God.

Jezus zegt:

Wie in Mij gelooft, zoals de Schrift zegt: Stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien

(Johannes 7:38)

Coenraad Cleijn, 2006

Omwille van de privacy is een schuilnaam gebruikt. De echte naam is bij de redactie van Keerpunt bekend.

Naar aanleiding van dit verhaal kunt u de hoofdpersoon een e-mail sturen.

(c) Keerpunt 2006